

अग्राग्रलेख

खरीखरी...

वारी, वारीच आणि वारी

अबू असीम आझमी समाजावादी पार्टीचे हमखास निवडून येणारे आमदार आहेत. त्यांनी काल जे विधान केलेले आहे, ते महाराष्ट्राच्या यवतमाळ अस्मितेला दुखावावर आहे. ते म्हणाले की, वारीमुळे रस्त्यावर वाहतुक कोडी होते. ट्रॉफिक जाम होत असतो. मग मुसलमानांच्या दहा भिन्नांच्या नमाजासाठी शासन परवानगी का देत नाही. मात्र वारीसाठी परवानगी कशी काय, असा त्याचा प्रश्न आहे. आझमी साहेब आपण महाराष्ट्राच्या इतिहास वाचलेला नसावा किंवा त्याचा तुम्हाला अजिबात अभ्यास नसावा. या महाराष्ट्रात जी विधानसभा आहे. त्या विधानसभेचे तुम्ही सदस्य आहात. त्या महाराष्ट्राच्या इतिहासात वारी ही काय चीज आहे, हे जरा अनुभव घेऊन समजून घ्या. त्यासोबतच असेही अत्यंत नम्हणे नमूद करावेसे वाटते, 'ज्ञानदेवे रथिला पाया, तुका ज्ञानासे कल्प' या संत वचनाप्रामाणे पंढरीच्या विटुला प्रति आपला भक्तिभाव प्रकट करण्यासाठी शेकडे वर्षांपासून हजारो, लाखोंच्या वर वारकरी आपले सर्व पाश तोडून वारीत रसमाण होत असतात. या वारीचे वैशिष्ट्य नम्हणे यात जात-पात, पंथ नाही. कोणताही धर्म नाही. अंदिल महाराष्ट्राच्या भक्तीभावाची ही उज्ज्वल निशाणी आहे. या वारीच्या भक्ती यात्रेमध्ये मुस्लिम कीर्तनका आणि मुस्लिम महिलाही सामील होतात. वारीमध्ये चालताना पूर्पात: शिस्तीचे पालन होते, ही वारी तुमच्या डोळ्यात कशी काय खुपेत आहे. हे आम्हाला कळतच नाही. सर्व वारकरी अत्यंत भक्तीभावाने दर्शनाती आशा घेऊन विटुलाच्या वरणी पंढरुरुत येत असतात. कैवळ महाराष्ट्राच्या नाही, तर कनार्टक पासून वारकरी येतात. परदेशातून ही वारी पाण्यासाठी अनेक परदेशी पर्यटक वारकरी बऱ्हून येत असतात. कारण हा वैष्णवांचा मेळ महाराष्ट्राच्या अरिस्तेचा प्रश्न आहे. या सर्व निधानाच्या वाच्या भिन्नभिन्न ठिकाणाहून निघाता. पंढरपुराच्या वाळवळीती सर्व वारकरींचे मनोभिन्न होते. आमदार आझमी यांना वारीचा अर्थ समजला असता. तर त्यांनी असे विधान केलेच नसते. आजच्या घडीला कैवळ महाराष्ट्रातच नाही. तर संपूर्ण देशात भक्तीभावाचा, भक्तिरसाचा असा काही अपूर्व सोहळा साजार होतेय. त्यामुळे संपूर्ण महाराष्ट्र भक्तीरसात नहानून निघत असतो. राहिला प्रश्न तो आझमी साहेब म्हणतात, त्याप्रमाणे नमाजाचा. तर मुस्लिम समाजासाठी मशीरीची व्यवस्था आहे. एखाद्या ठिकाणी पोलिसांनी आवरले असेल. तर पोलिसांना सहकार्य करणे. हे आपले कर्तव्य समजले पाहिजे. ती शिंश वारकरी पालतात. ते कशीही सरकारी सूचनेचे आणि आदेशाचा अनादर करीत नाहीत. वारी म्हणजे विटुलाच्या वरणी पंढरुरुत येत असतात. कैवळ वारकरी आही, तर कनार्टक पासून वारकरी येतात. परदेशातून ही वारी पाण्यासाठी अनेक परदेशी पर्यटक वारकरी बऱ्हून येत असतात. कारण हा वैष्णवांचा मेळ महाराष्ट्राच्या अरिस्तेचा प्रश्न आहे. या सर्व निधानाच्या वाच्या भिन्नभिन्न ठिकाणाहून निघाता. पंढरपुराच्या वाळवळीती सर्व वारकरींचे मनोभिन्न होते. आमदार आझमी यांनी वारीचा अर्थ समजला असता. तर त्यांनी असे विधान केलेच नसते. आजच्या घडीला कैवळ महाराष्ट्रातच नाही. तर संपूर्ण देशात भक्तीभावाचा, भक्तिरसाचा असा काही अपूर्व सोहळा साजार होतेय. त्यामुळे संपूर्ण महाराष्ट्र भक्तीरसात नहानून निघत असतो. राहिला प्रश्न तो आझमी साहेब म्हणतात, त्याप्रमाणे नमाजाचा. तर मुस्लिम समाजासाठी मशीरीची व्यवस्था आहे. एखाद्या ठिकाणी पोलिसांनी आवरले असेल. तर पोलिसांना सहकार्य करणे. हे आपले कर्तव्य समजले पाहिजे. ती शिंश वारकरी पालतात. ते कशीही सरकारी सूचनेचे आणि आदेशाचा अनादर करीत नाहीत. वारी म्हणजे विटुलाच्या वरणी पंढरुरुत येत असतात. कैवळ वारकरी आही, तर कनार्टक पासून वारकरी येतात. परदेशातून ही वारी पाण्यासाठी अनेक परदेशी पर्यटक वारकरी बऱ्हून येत असतात. कारण हा वैष्णवांचा मेळ महाराष्ट्राच्या अरिस्तेचा प्रश्न आहे. या सर्व निधानाच्या वाच्या भिन्नभिन्न ठिकाणाहून निघाता. पंढरपुराच्या वाळवळीती सर्व वारकरींचे मनोभिन्न होते. आमदार आझमी यांनी वारीचा अर्थ समजला असता. तर त्यांनी असे विधान केलेच नसते. आजच्या घडीला कैवळ महाराष्ट्रातच नाही. तर संपूर्ण देशात भक्तीभावाचा, भक्तिरसाचा असा काही अपूर्व सोहळा साजार होतेय. त्यामुळे संपूर्ण महाराष्ट्र भक्तीरसात नहानून निघत असतो. राहिला प्रश्न तो आझमी साहेब म्हणतात, त्याप्रमाणे नमाजाचा. तर मुस्लिम समाजासाठी मशीरीची व्यवस्था आहे. एखाद्या ठिकाणी पोलिसांनी आवरले असेल. तर पोलिसांना सहकार्य करणे. हे आपले कर्तव्य समजले पाहिजे. ती शिंश वारकरी पालतात. ते कशीही सरकारी सूचनेचे आणि आदेशाचा अनादर करीत नाहीत. वारी म्हणजे विटुलाच्या वरणी पंढरुरुत येत असतात. कैवळ वारकरी आही, तर कनार्टक पासून वारकरी येतात. परदेशातून ही वारी पाण्यासाठी अनेक परदेशी पर्यटक वारकरी बऱ्हून येत असतात. कारण हा वैष्णवांचा मेळ महाराष्ट्राच्या अरिस्तेचा प्रश्न आहे. या सर्व निधानाच्या वाच्या भिन्नभिन्न ठिकाणाहून निघाता. पंढरपुराच्या वाळवळीती सर्व वारकरींचे मनोभिन्न होते. आमदार आझमी यांनी वारीचा अर्थ समजला असता. तर त्यांनी असे विधान केलेच नसते. आजच्या घडीला कैवळ महाराष्ट्रातच नाही. तर संपूर्ण देशात भक्तीभावाचा, भक्तिरसाचा असा काही अपूर्व सोहळा साजार होतेय. त्यामुळे संपूर्ण महाराष्ट्र भक्तीरसात नहानून निघत असतो. राहिला प्रश्न तो आझमी साहेब म्हणतात, त्याप्रमाणे नमाजाचा. तर मुस्लिम समाजासाठी मशीरीची व्यवस्था आहे. एखाद्या ठिकाणी पोलिसांनी आवरले असेल. तर पोलिसांना सहकार्य करणे. हे आपले कर्तव्य समजले पाहिजे. ती शिंश वारकरी पालतात. ते कशीही सरकारी सूचनेचे आणि आदेशाचा अनादर करीत नाहीत. वारी म्हणजे विटुलाच्या वरणी पंढरुरुत येत असतात. कैवळ वारकरी आही, तर कनार्टक पासून वारकरी येतात. परदेशातून ही वारी पाण्यासाठी अनेक परदेशी पर्यटक वारकरी बऱ्हून येत असतात. कारण हा वैष्णवांचा मेळ महाराष्ट्राच्या अरिस्तेचा प्रश्न आहे. या सर्व निधानाच्या वाच्या भिन्नभिन्न ठिकाणाहून निघाता. पंढरपुराच्या वाळवळीती सर्व वारकरींचे मनोभिन्न होते. आमदार आझमी यांनी वारीचा अर्थ समजला असता. तर त्यांनी असे विधान केलेच नसते. आजच्या घडीला कैवळ महाराष्ट्रातच नाही. तर संपूर्ण देशात भक्तीभावाचा, भक्तिरसाचा असा काही अपूर्व सोहळा साजार होतेय. त्यामुळे संपूर्ण महाराष्ट्र भक्तीरसात नहानून निघत असतो. राहिला प्रश्न तो आझमी साहेब म्हणतात, त्याप्रमाणे नमाजाचा. तर मुस्लिम समाजासाठी मशीरीची व्यवस्था आहे. एखाद्या ठिकाणी पोलिसांनी आवरले असेल. तर पोलिसांना सहकार्य करणे. हे आपले कर्तव्य समजले पाहिजे. ती शिंश वारकरी पालतात. ते कशीही सरकारी सूचनेचे आणि आदेशाचा अनादर करीत नाहीत. वारी म्हणजे विटुलाच्या वरणी पंढरुरुत येत असतात. कैवळ वारकरी आही, तर कनार्टक पासून वारकरी येतात. परदेशातून ही वारी पाण्यासाठी अनेक परदेशी पर्यटक वारकरी बऱ्हून येत असतात. कारण हा वैष्णवांचा मेळ महाराष्ट्राच्या अरिस्तेचा प्रश्न आहे. या सर्व निधानाच्या वाच्या भिन्नभिन्न ठिकाणाहून निघाता. पंढरपुराच्या वाळवळीती सर्व वारकरींचे मनोभिन्न होते. आमदार आझमी यांनी वारीचा अर्थ समजला असता. तर त्यांनी असे विधान केलेच नसते. आजच्या घडीला कैवळ महाराष्ट्रातच नाही. तर संपूर्ण देशात भक्तीभावाचा, भक्तिरसाचा असा काही अपूर्व सोहळा साजार होतेय. त्यामुळे संपूर्ण महाराष्ट्र भक्तीरसात नहानून निघत असतो. राहिला प्रश्न तो आझमी साहेब म्हणतात, त्याप्रमाणे नमाजाचा. तर मुस्लिम समाजासाठी मशीरीची व्यवस्था आहे. ए

अरण्य योगी दादा चितमपल्ली

कथेत झळकते.

पाच भाषा बोलणाऱ्या दादांचे शहर सोलापूर ही जन्मस्थळी. परंतु वनविभागात नोकरीच्या निमित्तात ५० वर्षे विद्यार्थीच्या त्यांचा निवास राहिला. यात दुसर असायला नकोच की इंजीन्यरी साहित्य क्षेत्रात काही उक्कट वन साहित्य उपलब्ध आहे. प्रकृती संवर्धन क्षेत्रात, साहित्य निर्मितीद्वारे आपले योगदान देण्याते लेखक गण वारंवार अभिनंदनाचे पात्र आहेत.

परंतु दादांसारख्या जीवनातील प्रदीर्घ कालखंड वने, वृक्ष, वन्यजीवन यांच्या सानिध्यात व त्यांच्या वैज्ञानिक विविचनेत समपक भाव ठेवून काय करणारे संपूर्ण देशात क्यविचितच मिळतील.

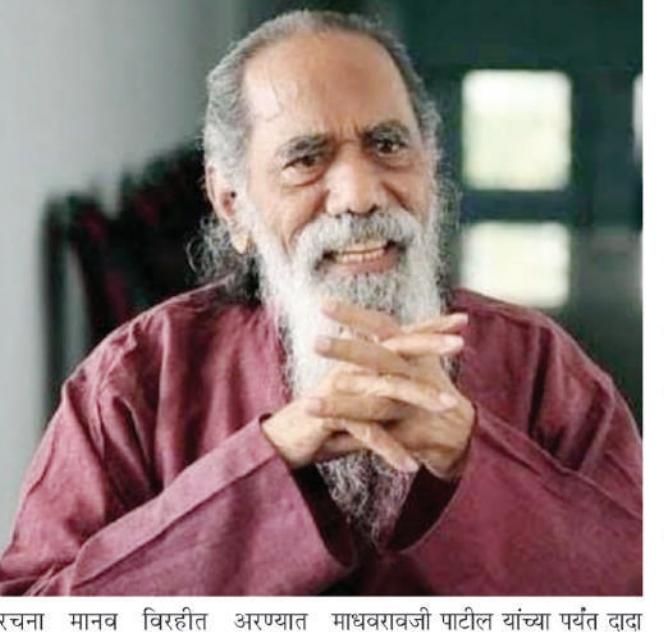
वनविभागाच्या सेवेत राहून दादांनारे

भावूक, प्रेमल व प्रेरणास्पद साहित्याची रचना करणे अद्वितीय कार्याच्या श्रेणी ठेवण्यात येईल. जन्मासानु व समज आल्यानंतर वनाशी मी स्वतः संवर्धित आहे व मला स्वेच्छापूर्वक जाणीव आहे की, साहित्य रचना, कोमल भावानांची जोपासना करण्याकरीत येथे वाट फारव अरुंद आहे.

दादा चितमपल्ली यांनी आपल्या साहित्यात, गोंदिया, भंडारा, अमरवती, वरवतामळ, चंद्रपूर व गडचिरोली भागातील मराठी भाषेतील प्रयुक्त बोलाभाषेतील अनुपूर्व १,००,०० शब्दांचा प्रयोग केला आहे. त्यांची सर्व पुस्तके मिळून एक अल्यंत उपयोगी मराठी बोलाभाषेचा शब्दकोष उदयास आला आहे. त्यांचे संपूर्ण साहित्याचे पठन केल्यानंतर कोणत्याही रसिक पाठकाच्या या विलक्षण शब्दांचा संसार लक्षात येणारच.

पुणे संस्कृत महाविद्यालय व कवि कालीदास संस्कृत विद्यापीलाचे विद्यार्थी गाहिलेले दादा, संस्कृत भाषेचे अध्येत्या व पाली भाषा, विंदी, इंग्रीजी वन्य साहित्याचा वापर पुस्तकाचे अध्येत्या होते. अरण्य ऋग्वेदी यांनी रिहालेले संस्कृत साहित्य अरण्य अंतर्गतोचा दीर्घ प्रवास आहे व त्यांचा सर्व खवात, अपरिग्रह हे जंगलांचे दीर्घ रक्षण करावे, हाच त्यांचा आला आहे.

आपाद सरीची सगवान वृक्षाच्या मोद्या सल्लस्ती पानावर पडणाऱ्या आपल्यात व्यरुत्पूर्व स्वरूपात त्यांच्या प्रत्येक

पक्षी मित्रांकरिता वरदानसरूप आहे. तुणमार पक्षी शोधण्यात त्यांना यश आले होते. रानकुत्र्यावरील त्यांचे संशोधन, आज या विद्यावारील संशोधकत्याकरीता, विद्यार्थ्यांकरीता दावांनी अप्रतीम देण्यांनी आहे.

डॉ. सलमी अली, प्रसिद्ध चित्रकार

आलमप्रेसरक, प्रसिद्ध लेखक पुल. देशपांडे, बाबा आमटे, माडगुळकर वारंवारे परम प्रिय. या सर्व थोरे पुरुषांचा दावांसेवत परम स्वेह होता.

दादा जीवनातील दारुण प्रसंगावर

मात देत ९३ वर्षांच्या वयात साहित्य सुजानात अविरत साहित्य सावेत मन होत. प्रचार विरहित स्थितप्रज्ञता कशी असते याचा सहज बोध त्यांच्यात होतो. दुष्काळ असो किंवा असहनीय उल्हास असो, नदीचा प्रवाह ओसरेल, संथ होइल, नजरेस येणार नाही. परंतु शेकडे वर्ष प्रवाहावरी अंतीम देण्यांनी आहे.

प्रश्नाकडे डोळेळांगे अप्रत्यय येत

असवारी सारोपा होत राहतो. विधवांना

त्यांच्या आरोपांचे 'वाहक' म्हणून त्यांना अन्यंत

कलंक आणि भेदभावाचा सामना करावा

लागतो.

जगभारात, पुरुषांच्या तुलनेत स्त्रियांना

वृद्धापकाळ निवृत्तीवेतन मिळवायाची शक्ती

खुपच कमी आहे, म्हणून जोडीदाराच्या

मृत्युमुळे वृद्ध स्त्रियांना निराधरपणा येऊ

शक्ती. लोकडाऊन आणि आर्थिक बंदच्या

संदर्भात विधवांना ते खुप आजारी पडल्यास

किंवा स्वतःला आणि त्यांच्या मूलांचे

पालनपोषण करण्यासाठी त्यांना बँक खाणी

आणि पेशान मिळू शकत नाहीत.

एकटी-माता कुटुंबे आणि अविहात वृद्ध

स्त्रियाचा आधीच विशेषता गरिबीसाठी असुरक्षित

आहेत, हे एक क्षेत्र आहे ज्याके तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांचे प्रश्न महिलांचे फक्त भराततच

नाही, तर जगभारात गंभीर होत चालला आहे.

त्यासाठी गेल्या सात व्यापारपूर्व युक्तीची लूप्सा

फाउंडेशन ही संस्था जगभारातील विधवा

महिलांकर होणाऱ्या अत्याचाराक्रियोधात संयुक्त

राष्ट्रांमध्ये मोहीम राबवत आहे. विधवांचे प्रश्न

विकट ज्ञाल्याने संयुक्त राष्ट्र संघाने २३ जून हा

दिवस आंतरास्त्रीय विधवा दिवस म्हणून साजरा

करण्यात येतो.

जगातिक पातलीवर विधवा महिलांचे प्रश्न भयार असल्याने संयुक्त राष्ट्र २३ जून हा आंतरास्त्रीय विधवा दिवस म्हणून पाल्वत आहे, विधवांच्या आवाजाकडे आणि त्यांच्या अनुभवांकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवांचे प्रश्न

महिलांची अंतरास्त्रीय विधवा दिवस म्हणून साजरा

करण्यात येतो.

जगातिक पातलीवर विधवा महिलांचे प्रश्न भयार असल्याने संयुक्त राष्ट्र २३ जून हा आंतरास्त्रीय विधवा दिवस म्हणून पाल्वत आहे, विधवांच्या आवाजाकडे आणि त्यांच्या अनुभवांकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

लक्ष देण्याची गरज आहे. आंतरास्त्रीय विधवा

महिलांची संरक्षणाची आधीच विधवा

प्रश्नांची आवाजाकडे तो तातीने

येरंडीदेवी - सानगडी मार्गावर पायी चालणेही झाले कठीण

गावकच्यांमध्ये संताप; डागडुजी
न झाल्यास तीव्र आंदोलन

अरुंदी मोराव : तालुक्यातील येरंडीदेवी - गुढीरी-सानगडी मार्गाची अंतर्वत दैनवत्या झाली आहे. मार्गावरी पिढी उखडली जाणो-जारी खड्डे पडले आहे. परिणामी वाहन धारकांना तारेवरची कसरत करून खड्ड्यातून मार्ग शेवटून प्रवास करावा लागत आहे. दरम्यान अपघात झाल्यास विरक्तील जखमी सुद्धा झाले लागत आहे. आवघडलेला मार्गाची पुर्णतः दुरावर्थ्या झाल्याने गावकच्यांना पायी चालणेही कठीण झाले आहे. तेव्हा संबंधित विभाग व जनप्रतिनिधींनी लक्ष केंद्रीत करून मार्गाची डागुडी करावी, अन्यथा गावकरी प्रशासनाच्या विरोधात तीव्र आंदोलन करणार, अशा इशाराची देण्यात आला आहे.

सविस्तर असे की, तालुक्यातील येरंडीदेवी-गुढीरी-सानगडी मार्ग आजघडला प्रवास्यांसाठी जीवे

तगरपरिषदकेंद्राची संयुक्त सभा संपन्न

तिरोडा : नविन शैक्षणिक वर्षाला सुरुवात होणार आहे.

यासाठी शाशा प्रशासनाकडून जोरदार तयारी सुरु झाली आहे. त्याच दृष्टीकोनातून १७ जून रोजी विष्वली, सुकर्की, कवलेवाडा व नगर परिषद केंद्राची संयुक्त सभा एस.डी.वी.विद्यालय खांडकी येथे उपस्थित होते.

संयेत आगामी शैक्षणिक वर्ष, शाशा प्रवेशोत्सव आदि विविध विष्वलीची चाची करून केंद्रस्तरीय आढावा घेण्यात आला आहे. शाशा पुर्वतयारी संबंधित मान्यवरांनी मार्गदर्शन करून काही सुविधा केल्यात. तसेच आवश्यक उपाययोजना शाशा सुरु झाल्याची चाची करून घेण्यात आली आहे. त्याचे अधिकारी संस्कृत संखोल रामटेके होते. प्रमुख अंतर्वी म्हणून गट असल्याकृत ब्रजेश मिश्रा, डी.वी.साकुरे, अंगोर बर्दिकर, जे.डी.अंबुरु, त्याच्यामार्ग संवर्ती विस्तरात अधिकारी, चिखलीचे केंद्र प्रमुख यु.पी.विसेन, सुकर्की व यांची मार्गदर्शक, केंद्रप्रमुख यु.पी.विसेन यांनी मानले.

तिरोडा : नविन शैक्षणिक वर्षाला सुरुवात होणार आहे. यासाठी शाशा प्रशासनाकडून जोरदार तयारी सुरु झाली आहे. त्याच दृष्टीकोनातून १७ जून रोजी विष्वली, सुकर्की, कवलेवाडा व नगर परिषद केंद्राची संयुक्त सभा एस.डी.वी.विद्यालय खांडकी येथे उपस्थित होते.

संयेत आगामी शैक्षणिक वर्ष, शाशा प्रवेशोत्सव आदि विविध विष्वलीची चाची करून केंद्रस्तरीय आढावा घेण्यात आला आहे. शाशा पुर्वतयारी संबंधित मान्यवरांनी मार्गदर्शन करून काही सुविधा केल्यात. तसेच आवश्यक उपाययोजना शाशा सुरु झाल्याची चाची करून घेण्यात आली आहे. त्याचे अधिकारी संस्कृत संखोल रामटेके होते. प्रमुख अंतर्वी म्हणून गट असल्याकृत ब्रजेश मिश्रा, डी.वी.साकुरे, अंगोर बर्दिकर, जे.डी.अंबुरु, त्याच्यामार्ग संवर्ती विस्तरात अधिकारी, चिखलीचे केंद्र प्रमुख यु.पी.विसेन, सुकर्की व यांची मार्गदर्शक, केंद्रप्रमुख यु.पी.विसेन यांनी मानले.

सिंगनडोह येथे कुष्ठरोग आरोग्य मेळावा संपन्न

आरोग्य मेळाव्यात ३२२ लोकांची तपासणी

गोंदिया : जिल्हात विविध गावांमध्ये आरोग्य

मेळाव्यातून कुष्ठरोग आजारावाबदी तपासणी करण्यात येत आहे. प्रायमिक आरोग्य केंद्र

पालांदुर/जमीचे वैद्यकीय अधिकारी डॉ.सुरभी

गिरेरुंजे यांचा कल्पक विचारातून १८ जून रोजी

उपकेंद्र सिंगनडोह वेत्तील जिल्हा परिषद प्रायमिक

शाळेत कुष्ठरोग आरोग्य मेळावा संपन्न

मेळाव्यातून कुष्ठरोग आरोग्य मेळावा संपन्न

</

दो

स्तानो, पावसाळ्यात गरमागरम भजी खाण्याची लहर येते. अशावेळी हॉस्टेलमध्येच तुम्ही भजीचा घाट घालू शकता. बटाटा, कादा, पालक या भजी आपण नेहमीच खातो. त्यामुळे यंदा अंड्याची भजी द्राय करायला हरकत नाही.

साहित्य : चार उकडलेली अंडी, चार मोठे चमचे बेसन, चिमूटपर मिर्गूड, अर्धचमचा लाल तिखट, अर्धचमचा ओवा,

अंड्याची गरमागरम भजी

अर्धचमचा चाट मसाला, मीठ आणि तेल.

कृती : उकडलेल्या अंड्याचे दोन भाग करा. अंड्यांना मीठ आणि मिर्गूड लावून ठेवा. आता एका भांडतात बेसन घ्या. त्यात लाल तिखट, चवीनुसार मीठ, ओला आणि गरजेनुसार पाणी घालून

भजीचं पीठ तयार करा. हे पीठ फार घडू आणि सैलही नको. कढीत तेल गरम करून घ्या. अंड्याचे तुकडे बेसनच्या पिठात घोळा. हलकेच कढीत सोडा. सोरेसी रंगावर तळून घ्या. ही भजी चटपी किंवा सॉसोबत खा. ►

परदेशी नोकरी सोडून सुख केला दह्याचा ब्रॅंड

अ

नेक लोक परदेशात चांगली नोकरी मिळवून पण केलमधील रहिवासी नहज बशीर यांनी परदेशातील नोकरी सोडून भारतात परतण्याचा निर्णय घेतला आणि दीवी बनवायाचा व्यवसाय सुरु केला. सुरुवातीला त्यांना अनेक अडचणीना तोंड द्यावे लागले, परंतु कठोर परिश्रमाने नहजने व्यवसायात यथा मिळवले. आज नहज बशीर त्यांच्या 'क्रॅनवेरी' या ब्रॅंडमधून दरवर्षी १५ कोटी रुपयांची कमाई करत आहेत. इतके नाही तर अंबानी कुटुंबेखील क्रॅनवेरीचे ग्राहक

आहे. नहज बशीर यांचा जन्म केरळमध्ये झाला. त्यांचे कुटुंब टिशू, मॅन्युफॅक्रिंग व्यवसाय करत असे. वयाच्या अवध्या २० व्या वर्षी नहजला कठारमध्ये नोकरी मिळाली, पण त्याला स्वतःचा व्यवसाय सुरु करायचा होता. अशा परिस्थितीत नहजने नोकरी सोडप्याचा निर्णय घेतला आणि तो भारतात परतला.

कुटुंब नाराज; पण

नहजचे कुटुंब त्याच्या या निर्णयावर खुश नव्हते, मात्र नहजच्या आईने त्याला परिंबिंगा दिला. कठारमध्ये नोकरी करताना नहज भारतात यायचा त्यावेंगी भारतात चांगल्या आणि अंबाट दह्याची मोठी कमतरता असल्याचे त्याला जाणवायचे. नहजला कठारमध्ये मिळणारे दीही वाटून लोकांना त्याचे उत्पादन सादर करत असे. अल्पावधीत नहजचे दीही खूप लोकप्रिय झाले. अंबानी कुटुंबेखील क्रॅनवेरीचे ग्राहक आहे. क्रॅनवेरीने अंबानी कुटुंबांतील दोन्ही मुलांच्या लापत दहा हजारांहून अधिक दह्याचे पैकेट डिलिवर केले होते. नहज या व्यवसायातून दरवर्षी १५ कोटी रुपयांपर्यंत कमाई करत आहे. ►

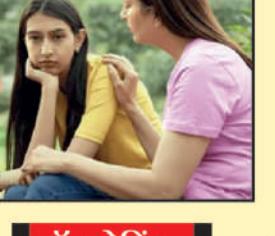
अचिन्ह

मी

२८ वर्षांची तरुणी

असून माझं एका मुलावर प्रेम आहे. पण पालकाना तो आवडत नसल्यामुळे त्यांनी माझं लन दुसऱ्या मुलाशी ठरवल आहे. याबाबत मी माझ्या प्रियकराला सांगितलं. हे नातं तोडायचं ठरवलं. पण मी तुड्याशिवाय राहू शकत नाही, असं त्याचं म्हणणं आहे. या सम्बळ्या परिस्थितीसाठी तो मला जबाबदार धरतो आहे. या सम्बळ्याचा मला खूप ताण आला आहे, मी आईडिलांच्या विरोधात जाऊ शकत नाही. प्रियकरालाही सोडू शकत नाही. मी काय करू? - तुझी सध्याची मनस्थिती खूप गुंतांगुंतीची

हा गुंता कधी सुटेल?

मॅच मेंटिंग

स्पष्टपणे बोल. गरज पडली तर समुद्रेशकांची मदत घें.

उठण्याची

सवय लावा.

* जीमला जाताना

एखाद्या मित्र किंवा मैत्रीला सोबत घ्या. कोणीतरी सोबत असेल तर तुम्हालाही जीमला जाण्यात रस वाटेल. मस्त गप्पा मारत जीमध्ये जाण्याचा अनंद वेगलाच असतो.

* जवळ्याची जीम शोधा. लांबवरच्या जीममध्ये जाण्या

उ

द्यापासून

च्यायाम

सुरु करु असं

म्हणणाऱ्यांचा उद्या कधीच

येत नाही. तुम्हीची व्यायाम

उद्यावर ढकलतात का?

सकाळी उत्तरून जीममध्ये

जाणं तुमच्यासाठी खूप मोठं

आव्हान आहे का? सकाळी

मस्त ताणून द्यायची, आराम

तुम्हाला

शकत नाही.

सोलेला

मीडियावर काही वेळ

घालवल्याशिवाय झोप येत नसेल तर तुम्हाला ही

सवय लावून द्येप्यासाठी काय करायचं याचिषी...

* सोलेला

मीडियावर काही वेळ

घालवल्याशिवाय झोप येत नसेल तर तुम्हाला ही

सवय लावून द्येप्यासाठी काय करायचं आहे.

* आपल्याला

वजन कमी

करायचं आहे.

तुम्हाला

ही व्यायाम

उद्यावर उठावल्याशिवाय झोप येत नसेल तर तुम्हाला ही

सवय लावून द्येप्यासाठी काय करायचं आहे.

* तुम्हाला

वजन एका दिवसात वाढलेलं नाही.

तसेच ते पठकन कीमी हीणार नाही.

त्यामुळे या

प्रक्रियेसाठी थोडा वेळ द्या.

झटपट निकाळावी

अपेक्षा करू नका.

व

द्यापासून

च्यायाम

सुरु करु असं

म्हणणाऱ्यांचा उद्या कधीच

येत नाही. तुम्हीची व्यायाम

उद्यावर ढकलतात का?

सकाळी उत्तरून जीममध्ये

जाणं तुमच्यासाठी खूप मोठं

आव्हान आहे का? सकाळी

मस्त ताणून द्यायची, आराम

तुम्हाला

शकत नाही.

सोलेला

मीडियावर काही वेळ

घालवल्याशिवाय झोप येत नसेल तर तुम्हाला ही

सवय लावून द्येप्यासाठी काय करायचं आहे.

* आपल्याला

वजन कमी

करायचं आहे.

तुम्हाला

ही व्यायाम

उद्यावर उठावल्याशिवाय झोप येत नसेल तर तुम्हाला ही

सवय लावून द्येप्यासाठी काय करायचं आहे.

* आपल्याला

वजन कमी

करायचं आहे.

तुम्हाला

ही व्यायाम

उद्यावर उठावल्याशिवाय झोप येत नसेल तर तुम्हाला ही

सवय लावून द्येप्यासाठी काय करायचं आहे.

* आपल्याला

वजन कमी

करायचं आहे.

तुम्हाला

ही व्यायाम

उद्यावर उठावल्याशिवाय झोप येत नसेल तर तुम्हाला ही

सवय लावून द्येप्यासाठी काय करायचं आहे.

* आपल्याला

वजन कमी

करायचं आहे.

तुम्हाला

ही व्यायाम

उद्यावर उठावल्याशिवाय झोप येत नसेल तर तुम्हाला ही

सवय लावून द्येप्यासाठी काय करायचं आहे.

* आपल्याला

वजन कमी

करायचं आहे.

तुम्हाला

ही व्यायाम

उद्यावर उठावल्याशिवाय झोप येत नसेल तर तुम्हाला ही

सवय लावून द्येप्यासाठी काय करायचं आहे.

* आप

